

Ο μετασχηματισμός της οικονομίας: προκλήσεις και παγίδες

των ΑΝΤΩΝΗ ΖΑΪΡΗ* και ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗ**

Πριν από την εμφάνιση της πανδημίας είχε προηγηθεί μια μακρά χρηματοποστωτική κρίση που οδήγησε σε σημαντικές κοινωνικές ανακατατάξεις, εισοδηματικές ανισότητες και εξασθένηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού.

Σήμερα πριν αρχίσουν καν να κλείνουν οι πληγές μας, αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε τη νέα δυσχερή οικονομική –και όχι μόνον– πραγματικότητα, καθώς προβλέπεται για το 2020 μείωση κατά 8% του παγκόσμιου ΑΕΠ.

Για την Ελλάδα αντίστοιχα προβλέπεται μείωση του ΑΕΠ κατά 10,5%, μείωση των επενδύσεων κατά 14,3%, το πρωτογενές δημοσιονομικό πλεόνασμα των 5 δισ. του 2019 θα μετατραπεί σε έλλειμμα των 18 δισ. το 2020 και το δημόσιο χρέος θα εκτιναχθεί στο 200% του ΑΕΠ, κάτι που συνιστά ανοσυχητική εξέλιξη, αν ληφθεί υπόψη ότι όταν πρωτομάκες η χώρα σε μηνύματα το χρέος ήταν στο 120% του ΑΕΠ. Επίσης προβλέπεται αύξηση της ανεργίας, άρα και ταυτόχρονη περιθωριοποίηση ενός σημαντικού τμήματος του πληθυσμού, πιθανός κατακερματισμός της μεσαίας τάξης, αλλαγή της γεωγραφίας του επιχειρηματικού χάρτη της χώρας και όλα αυτά σε ένα περιβάλλον γεωπολιτικής αβεβαιότητας και αναστράβεισας εξαιτίας των τεταριένων σχέσεων με την Τουρκία.

Σε διεθνές επίπεδο, ο τρόπος αντίδρασης στις μέχρι τώρα φάσεις εξέλιξης της πανδημίας διαφοροποιείται από χώρα σε χώρα. Στις ΗΠΑ η κεντρική τράπεζα αντέδρασε αποτελεσματικά ακολουθώντας την κλασική κείνσιανή συνταγή τυπώνυμης χρήματος. Στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, από ένα σημείο και μετά έγινε αντιληπτή η ανάγκη για ένα διευρυμένο ρόλο του κράτους προκειμένου να ανταποκριθεί στις δύσκολες υγειονομικές και κοινωνικές συνθήκες. Άλλα και οι κεντρικές τράπεζες σε όλο τον κόσμο έλαβαν πρωτοφανή μέτρα στήριξης της ρευστότητας και ελαχιστοποίησης των κεφαλαιακών τους απαιτήσεων με τη επιτόκια να συνεχίζουν

κακούς χειρισμούς μια νέα κρίση χρέους λόγω υπερβολικής μεγέθυνσης του και μια νέα πληθωριστική συνταραπήρωση με το άνοιγμα της οικονομίας, με ό,τι αυτό βεβαίως συνεπάγεται για το εισόδημα των νοικοκυριών και τον δανεισμό των επιχειρήσεων.

Η επιστροφή της ελληνικής οικονομίας στην κανονικότητα είναι συνάρτηση τόσο υγειονομικών όσο και οικονομικών παραμέτρων, που σε μεγάλο βαθμό η πορεία αποτελεσματικής υλοποίησής τους εξαρτάται από τις αποφάσεις της κυβέρνησης. Για παράδειγμα, η αποτελεσματικότητα του εμβολιαστικού προγράμματος στην κοινότητα θα προσδιορίσει την ταχύτητα αυτής της επιστροφής, καθώς θα απελευθερώσει την ταξιδιωτική κινητικότητα και την εισροή τουριστικού ρεύματος στη χώρα, θα αναζωογονήσει την οικονομική

(με βάση τα τελευταία στοιχεία του Doing Business, η αναμονή πρωτόδικης απόφασης υπολογίζεται στα τρία χρόνια), στην Παιδεία, στην Υγεία, στην ψηφιακή οικονομία, στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών και σε οτιδήποτε συνιστά αντικίνητρο για επενδύσεις.

Δεύτερον, την άμεση υιοθέτηση δημόσιων πολιτικών για την αντιμετώπιση του φαινομένου υπερχρέωσης του δημόσιου τομέα και των επιχειρήσεων, των διευρυνόμενων οικονομικών ανισοτήτων όσο και της ανεργίας.

Οπως σε κάθε κρίση, έτσι και σε αυτήν, υπήρξαν κλάδοι οι οποίοι ευνοήθηκαν, όπως τρόφιμα, φαρμακοβιομηχανία, βιομηχανία ειδών προσωπικής υγιεινής. Υπάρχουν όμως και άλλοι οι οποίοι επλήγησαν σοβαρά, η επαναφορά των οποίων σε ενάρετο κύκλο θα είναι εξαιρετικά επίπονη και δύσκολη και κά-

τε διαφορετική περίπτωση σημαίνει παρακμή και εκτόπιση από το νέο επιχειρηματικό «γίγνεσθαι».

Οσον αφορά τις online πωλήσεις, για το 2021 αναμένεται να υπερβούν τα 12 δισ. ευρώ, ενώ τα αντίστοιχα μεγέθη ήταν για το 2019 στα 7,5 δισ. και το 2020 προβλέπεται να ξεπέρασουν τα 10 δισ. ευρώ.

Ενα πολύ σημαντικό επίσης κεφάλαιο στη νέα εποχή αποτελεί και η τεχνητή νοημοσύνη που αναμένεται να φέρει βασικές αλλαγές τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Πρόκειται για στρατηγικής σημασίας τεχνολογία στο πλαίσιο της 4ης Βιομηχανικής Επανάστασης με στόχο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων εργασίας, θα προκαλέσει ευκαιρίες για «smart business» (έχυπνο επιχειρείν), θα αυξήσει τις εισοδήματα και θα προσφέρει πλούτο στην οικονομία και ευημερία στην κοινωνία.

Ωστόσο, το προνόμιο επεξεργασίας αυτής της πληροφορίας για διάτλοπο χρήστημα στοιχείων που θα βοηθήσουν στον σχεδιασμό ενός προϊόντος ή υπηρεσίας, ανήκει σε πιπούς που διαθέτουν εξειδικευμένη γνώση και πρωθυμένη τεχνοκρατική αντίληψη. Για αυτό είναι

Ενα νέο πρότυπο οικονομίας αρχίζει πλέον να ανατέλλει, φέρνοντας επαναστατικές αλλαγές στην οικονομική προσέγγιση, ανατρέποντας οικονομικά μοντέλα αιώνων:

Δύο από τις σημαντικότερες πλευρές αυτού του νέου προτύπου είναι οι εξής:

1. Πηγές της υπεραξίας, της προστιθέμενης αξίας στο παραγόμενο προϊόν δεν θεωρούνται πλέον η διαδικασία και η κρονική διάρκεια παραγωγής ούτε και η συμμετοχή των συντελεστών παραγωγής, έστω και αν αυτοί λειτούργησαν με όρους αυξημένης παραγωγικότητας. Πηγή υπεραξίας στην νέα οικονομία είναι η αποτίμηση του δημιουργικού κρόνου ενασχόλησης για τη σύλληψη μιας καινοτομίας, μιας διαφορετικής ιδέας που αφορά π.χ. το σχεδιασμό ενός έξυπνου προϊόντος ή υπηρεσίας (επινόηση ενός αλγορίθμου, ενός νέου λογισμικού, μιας έξυπνης εφαρμογής κ.ά.). Το άλλο στοιχείο, το ευψύξη, το δημιουργικό, «παίρνει» τώρα τη θέση της προστιθέμενης αξίας που αντανακλά στο κόστος του προϊόντος. Αιπόθ θα καθορίζει πλέον την ανταγωνιστικότητά του και όχι η παραγωγή του. Δηλαδή με τη χρήση αυτοματοποιημένων μεθόδων και της ρομποτικής, κάθε επαναλαμβανόμενη παραγωγή (εκτός της πρώτης φοράς) θα κοστίζει λιγότερο.

2. Η αξία μιας χρήστης πληροφορίας αξίζει πολύ περισσότερο αν αυτή η πληροφορία θα οδηγήσει στον σχεδιασμό π.χ. τεχνολογικού προϊόντος με ιδιαίτερα ανταγωνιστικά που το καθιστούν μοναδικό. Παλιότερα η πρόσβαση στην πληροφορία ήταν αγαθό που απευθυνόταν σε λίγους, σε πολιτικές ή οικονομικές έλιτ, ενώ σήμερα περισσότεροι έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτήν.

Ωστόσο, το προνόμιο επεξεργασίας αυτής της πληροφορίας για διάτλοπο χρήστημα στοιχείων που θα βοηθήσουν στον σχεδιασμό ενός προϊόντος ή υπηρεσίας, ανήκει σε πιπούς που διαθέτουν εξειδικευμένη γνώση και πρωθυμένη τεχνοκρατική αντίληψη. Για αυτό είναι

να παραμένουν ιδιαιτέρως χαμπλά. Κανείς δεν πρέπει να ληστήσει ότι ο ακροδεξιός λαϊκισμός καραδοκεί σε αυτήν την κρίσιμη καμπή της Ιστορίας ανιχνεύοντας ευκαιρίες να επανεμφανισθεί δυναμικά.

Για αυτό, ιστορική ήταν η απόφοιτη του Απριλίου του 2020 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την έγκριση πακέτων 540 δισ. ευρώ για τη στήριξη των ευρωπαϊκών οικονομιών, όπως και η δημιουργία του Ταμείου Ανάκαμψης ύψους 390 δισ. ευρώ σε μετοβιβαστικές πληρωμές και 360 δισ. σε δανειοδοτήσεις. Η Ελλάδα θα λάβει περίπου 70 δισ. εκ των οποίων 38 δισ. από τον MFF (Multiannual Financial Framework) και 32 δισ. από το NGEU (Next Generation EU).

Στόχος όλων αυτών των κονδυλίων είναι να επιτευχθεί ο παραγγικός μετασχηματισμός των ευρωπαϊκών οικονομιών, να επιταχυνθεί η ψηφιοποίηση και να αναληφθούν δράσεις που αφορούν την εκπαίδευση των εργαζομένων και την εναυμάτωσή τους στο νέο περιβάλλον που προδιαγράφεται.

Οι παρεμβάσεις

Οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις ήταν δικαιολογημένα γενναιόδωρες μέσω προγραμάτων δημοσιονομικής στήριξης και σταθερότητας που αντιστοιχούν μέχρι σήμερα στο 6% του ΑΕΠ, με τη μορφή επιστρεπτέας προκαταβολής, ρύθμισης οφειλών, φορολογικών απαλλαγών και επιδοματικής στήριξης ειδικών κλάδων, με στόχο να στηριχθούν τα εισοδήματα των νοικοκυριών και να εξασφαλισθεί κατά το δυνατόν, η βιωσιμότητα των επιχειρήσεων. Τα δημοσιονομικά μέτρα και η ισχυρή ποτωτική επέκταση προς τις επιχειρήσεις οδήγησαν σε άμβλυνση των επιπτώσεων στην οικονομία αλλά και στη συγκράτηση θέσεων απασχόλησης. Επίσης, η αναγκαστική λόγω lockdown μείωση της δαπάνης οδήγησε σε αύξηση των καθέσεων ιδιωτών και επιχειρήσεων.

Εθνικό ζητούμενο και η μεγαλύτερη ίσως πρόκληση είναι η εξασφάλιση, αφενός δημοσιονομικής σταθερότητας και αφετέρου, βιωσιμότητας του χρέους, καθώς δεν πρέπει να αποκλείεται από τυχόν

δραστηριότητα και θα αναθερμάνει τη λειτουργία της προγραμματικής οικονομίας ώστε να ενεργοποιηθεί

Το ύψος των δημοσιονομικών παρεμβάσεων και των μέτρων στήριξης που έχουν ληφθεί μέχρι σήμερα φθάνουν στο 6% του ΑΕΠ.

ο πυλώνας του εμπορίου, που αποτελεί το 13% του εθνικού πλούτου της χώρας. Ας σκεφθούμε ότι ενώ το 2019 οι λιανικές πωλήσεις έφθασαν τα 44 δισ. ευρώ, στα τέλη του 2020 οι απώλειες ανέρχονται περίπου στα 15 δισ.!

Αξίζει να σημειωθεί, ωστόσο, ότι παρά τη γενικότερη επιδείνωση του οικονομικού κλίματος, οι αποδόσεις των ελληνικών χρεοκοπίων παραμένουν χαμπλές, πράγμα που αντανακλά στην εμποτοσύνη των ένων επενδυτών και των αγορών που κρίνουν θετικά το «προφίλ» του ελληνικού χρέους με χαρακτηριστικά τη μακρά περίοδο αποπληρωμών και τα σταθερά επιτόκια.

Οι προκλήσεις, όμως, που προδιαγράφονται για την επόμενη μέρα της οικονομίας μπορεί να αποτελέσουν ταυτόχρονα και παγίδες, ικανές να οδηγήσουν τη χώρα σε μακρόχρονη ύφεση και κρόνια στασιμότητα αν δεν ληφθούν άμεσα σοβαρές αποφάσεις, οι οποίες αφορούν:

Πρώτον, την ολοκλήρωση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων στη δημόσια διοίκηση, με πρώτη από δόλες την εφαρμογή συστημάτων αξιολόγησης προυσωπικού, την κατάργηση θέσεων που πλεονάζουν, την άρση των προνομίων και την αποτίμηση της γραφειοκρατικής διαδικασίας σε δρός κόστους που επιβαρύνει το σύνολο των φορολογημένων. Στο αυριανό περιβάλλον αβεβαιότητας με νέους όρους και συνθήκες εξ αποστάσεως εργασίας, παξιολογική διαδικασία είναι το «κλειδί» της παραγγικότητας στο Δημόσιο. Επιτάχυνοντας επίσης των μεταρρυθμίσεων υπό Δικαιουόντων

ποιες φορές ίσως και μη αναστρέψιμη διαδικασία, όπως η εστίαση, η διασκέδαση και ψυχαγωγία, τα ξενοδοχεία κ.ά.

Τρίτον, την επίλυση του τεράστιου προβλήματος των μη εξυπηρετούμενων δανείων που λόγω της πανδημίας θα υπερβούν το σημερινό ύψος των 90 δισ. ευρώ. Πρέπει με τη συνδρομή και των τραπεζών να κατατεθούν συγκεκριμένες προτάσεις ώστε να αποφευχθούν δυσάρεστα φαινόμενα περισσότερων φτωχοποίησης των οιδίναριών κοινωνικών στρωμάτων. Καμάτη προφανώς φιλόδοξη οικονομική πολιτική δεν μπορεί να θεμελιωθεί στα ερείπια ενός διαρρηγμένου κοινωνικού ιστού.

Τέταρτον, την ταχεία αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας με την αξιοποίηση των προναφερθέντων 32 δισ. ευρώ (εκ των οποίων τα 19 δισ. αφορούν επιχορηγήσεις και τα υπόλοιπα 13 δισ. δάνεια με ευνοϊκούς όρους δανεισμού), προκειμένου να αποφευχθεί μια νέα δημοσιονομική εκτροπή.

Το διάστημα 2021-2026 είναι περίοδος ευκαιρίας ή παγίδας, ανάλογα με την έγκαιρη και εύστοχη αξιοποίησή τους. Το 2021 θα αντληθούν 2,6 δισ. επιχορηγήσεων από το Ταμείο Ανάκαμψης (Recovery and Resilience Facility), 1 δισ. από την REACT-EU1 και 1,3 δισ. με τη μορφή δανείων. Τα αποτέλεσματα αυτά μπορεί να είναι άμεσα για τις επενδύσεις και οι πολλαπλασιαστές να λειτουργήσουν ευεργετικά για το σύνολο της οικονομίας. Η άμεση αποπρόφυση των κονδυλίων με βάση την εισπνητική έκθεση του προϋπολογισμού μπορεί να συμβάλει στην αύξηση των επενδύσεων κατά 23,2% για το 2021 αλλά και των εξαγωγών, που παρά την ενίσχυσή τους έρχονται αντιμέτωπες με αντίστοιχη αύξηση των εισαγωγών.

Πέμπτον, την υγιή οριοθέτηση ενός νέου παραγγικού και αναπτυξιακού μοντέλου σε αντικατάσταση του οιμερινού αναχρονιστικού, ξεπερασμένου και εσωστρεφούς καταναλωτικού προτύπου, αλλά και κάθε νοοτροπία κεντρικά σχεδιασμένης πολιτικής, που δημιουργεί κρατικούς αιτητές επιχειρήσεις και που ισχεί σε δημόσια και προκαταβολής από την ίδια την οικονομία.

Πρώτον, την υγιή οριοθέτηση ενός νέου παραγγικού και αναπτυξιακού μοντέλου σε αντικατάσταση του οιμερινού αναχρονιστικού, ξεπερασμένου και εσωστρεφούς καταναλωτικού προτύπου, αλλά και κάθε νοοτροπία κεντρικά σχεδιασμένης πολιτικής, που δημιουργεί κρατικούς αιτητές επιχειρήσεις και που ισχεί σε δημόσια και προκαταβολής από την ίδια την οικονομία.

Μεγάλη ευκαιρία

Όπως αναφέρει σε έρευνά του το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος, οι πυλώνες μετασχηματισμού της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, που θα στηρίξουν τον παραγωγικό ιστό της οικονομίας (κυρίως μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις), κάνοντας την παραγωγική δομή της βιώσιμη και ανταγωνιστική, είναι οι εξής:

α. Η ψηφιακή μετάβαση που δίνει στη βιομηχανία και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις τη δινατότητα να ανταποκρίνονται έγκαιρα στις αλλαγές και παρέχει στους εργαζομένους νέες δεξιότητες.

β. Η ανταγωνιστικότητα στην παγκόσμια σκηνή με μοχλό την ενιαία σημαρά της, που μπορεί να καθιερώσει παγκόσμια πρότυπα.

γ. Η «πράσινη» μετάβαση και η νέα ενεργειακή στρατηγική, δεδομένου ότι η ευρωπαϊκή «πράσινη» συμφωνία αποτελεί τη νέα αναπτυξιακή στρατηγική της Ευρώπης.

Λόγω της ψηφιακής οικονομίας, αξιοσημείωτες μεταβολές θα συμβούν στη στάση και στις συμπεριφορές των Ευρωπαίων καταναλωτών, καθώς ένα μεγάλο μέρος των εμπορικών συναλλαγών (που προβλέπεται να αγγίξει τα επόμενα χρόνια το 40%) θα γίνεται πλέον μέσω online συναλλαγών. Σύμφωνα με μελέτη του Eurocommerce, στην Ευρώπη για το 2020, το πλεκτρονικό εμπόριο αναμένεται να ξεπεράσει σε τζίρο τα 717 δισ. ευρώ.

Αν η Ελλάδα υιοθετήσει και ακολουθήσει τους τρεις (3) παραπάνω πυλώνες του ευρωπαϊκού οικονομικού μετασχηματισμού, η συμμετοχή της βιομηχανίας στο ΑΕΠ της χώρας θα αυξηθεί από 10%-11% που είναι σήμερα, στο 15%-16% με μία δεκαετία, συμβαλλούσας έτσι σε ένα ποιοτικό προβοτιμένο και ασφαλές παραγωγικό μοντέλο, μειώνοντας την εξάρτηση της οικονομίας από λίγους μόνον κλάδους.

Οι διαδικτυακές αγορές σ' αυτή μεταρρύθμιση περιόδο της πανδημίας στην οικονομία της είναι ένας ένας 500%, π. δε εξοικείωση με το νέο πλεκτρονικό περιβάλλον συνιστά για τις επιχειρήσεις παράγοντα αναγκαστικής προσαρμογής.

Al Readiness Index), με το 3% μόνο των επιχειρήσεων να αξιοποιεί εφαρμογές τεχνητής νοημοσύνης

Η ψηφιακή μετάβαση θα αλλάξει σημαντικά τη συμπεριφορά και τη στάση των Ευρωπαίων καταναλωτών.

έναντι 45% παγκοσμίως. Σύμφωνα με έρευνα του ΣΕΒ, οι επιχειρήσεις που υιοθετούν λύσεις τεχνητής νοημοσύνης εμφανίζουν περιθώρια κέρδους έως 17% μεγαλύτερα του ανταγωνισμού. Οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης, επί παραδείγματι, είναι δυνατόν να επιτύχουν μείωση αποθεμάτων κατά 20%, μείωση του χρόνου αποθεμάτων κατά 30% και αύξηση online πωλήσεων κατά 30%, η βιομηχανία επίσης μπορεί να βελτιώσει την αποδοτικότητα της παραγωγής κατά 5% και την κερδοφορία κατά 13%, την εξοικονόμηση καυσίμων κατά 12% και τον χρόνο διάθεσης των προϊόντων στην αγορά κατά 10%